

Ifølge liste

Deres ref

Vår ref
25/2629-

Dato
5. august 2025

Avgjørelse av klager på vedtak om kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6 2025/2026

Klima- og miljødepartementet viser til klager fra Aktivt Rovdyrvern (ARV) 11. juni 2025 og Naturvernforbundet 10. juni 2025 over rovviltnemnda region 6 sitt vedtak 14. mai 2025 om kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6 for 2025-2026.

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndas vedtak om kvote på 3 dyr for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6, men endrer terskelen for felling av binner uten unger som opptrer som skadevolder utenfor forvaltningsområdet i vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav». Som vedtatt av nemnda er bjørnebinne(r) med unge(r) og dens unge(r) unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt.

I avgjørelsen har departementet lagt vekt på historikk og potensial for skade fra bjørn i region 6. Departementet finner at det foreligger et potensial for skader som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og at det er behov for en kvote for betinget skadefelling dersom akutte skadesituasjoner skulle oppstå. Departementet finner at den vedtatte kvoten ikke truer bestandens overlevelse, og at det ikke er andre tilfredsstillende løsninger enn å åpne for en kvote for betinget skadefelling.

I den faglige vurderingen av kvoten har Miljødirektoratet understreket at det er nødvendig at det tas tilstrekkelig forbehold mot vilkårlig felling av binner, av hensyn til muligheten for å oppnå bestandsmålet for brunbjørn i regionen. Som følge av at bjørnebestanden ligger under bestandsmålet nasjonalt, og regionalt i region 6, 7 og 8

finner departementet det nødvendig å endre terskelen i nemndas vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav».

En tydelig soneforvaltning er et sentralt virkemiddel i rovviltforvaltningen.

Statsforvalteren skal være restriktiv med å gi tillatelse til skadefelling innenfor forvaltningsområdet for brunbjørn. Hvis slik tillatelse gis, skal det komme tydelig fram i vedtaksbrevet hvilke andre forebyggende tiltak som er vurdert.

Generelt er det derfor lav terskel for å felle bjørn som gjør skade utenfor bjørneprioritert område. I en situasjon der vi ligger under bestandsmålet både nasjonalt og i regionene 6, 7 og 8, vil det for binner som opptrer i beiteprioritert område være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling.

Videre presiserer departementet at terskelen for å tillate felling av hunnbjørner er høyere enn for hannbjørner både i og utenfor bjørneprioritert område.

Departementet presiserer at de mer konkrete vurderingene av skadepotensial og om det er andre tilfredsstillende løsninger skal gjøres av statsforvalteren i den enkelte sak der skadefelling blir vurdert.

Klagene er ikke tatt til følge.

Saksgang

Rovviltnemnda i region 6 fattet 14. mai 2025 en kvote for betinget skadefelling av bjørn i region 6 for perioden 1. juni 2025 – 15. februar 2026. Vedtaket ble påklaget av Naturvernforbundet 10. juni 2025 og ARV 11. juni 2025. Saken ble oversendt Klima- og miljødepartementet 20. juni 2025 for endelig avgjørelse. Miljødirektoratet gav sin faglige tilrådning for kvoter for betinget skadefelling av bjørn i hele landet 10. juli 2025, og har gitt en presisering av den faglige tilrådningen 24. juli 2025.

Videre har rovviltnemnda i region 6 fattet et nytt vedtak 18. juni 2025 om utvidet kvote for betinget skadefelling av bjørn etter at kvoten ble fylt 16. juni 2025.

Klagernes anførsler

Sekretariatet har trukket fram følgende hovedpunkter fra klagene:

«Naturvernforbundet:

- *Viser til bestandsstatus for bjørn, og at bestandsmålet ikke er oppnådd i regionen, og dermed at bestanden ikke tåler uttak.*
- *Viser til registrerte binner i regionen, deres områdebruk og sannsynlig alder, samt uttak i 2024.*
- *Mener terskel for felling av binne må være høy.*

Aktivt Rovdyrvern:

- Mener rovviltnemnda ikke bør ha vedtaksmyndighet når verken regionalt eller nasjonalt bestandsmål for bjørn er oppnådd.
- Viser til tidligere års uttak, og at den samla belastningen er for stor.
- Mener at også binner uten unger bør unntas fra felling i hele regionen.
- Mener at bjørn bør totalfredes inntil bestandsmålet er nådd.
- Begjærer vedtaket ugyldig»

Departementet viser ellers til klagen i sin helhet.

Rovviltnemndas vurdering

Rovviltnemndas vedtak av 14. mai 2025 er tilgjengelig på Miljøvedtaksregisterets sider:

[Vedtak om kvote for betinget skadefelling av bjørn i region 6 2025/2026](#)

Ved behandling av klagen konkluderte rovviltnemnda med følgende:

«Rovviltnemnda viser til at klagen har innkommet innen fristen og at klagerne har rettslig klageinteresse i henhold til forvaltningsloven § 28. Rovviltnemnda legger til grunn at nemnda har hatt tilgang til den nødvendige og eksisterende kunnskap for å fatte et gyldig vedtak om kvoten for skadefelling av bjørn i region 6. Rovviltnemnda kan ikke se at det er innkommet nye opplysninger eller andre hensyn som ikke var kjent på vedtakstidspunktet. Klagen tas etter dette ikke til følge. Rovviltnemnda opprettholder sitt vedtak i sak 17/25, og klagen oversendes Klima- og miljødepartementet for endelig avgjørelse, jf. forvaltningsloven § 33, fjerde ledd.»

Departementet viser ellers til nemndas vurderinger i oversendelsen av saken ved brev av 20. juni 2025. Klagerne har mottatt kopi av nemndas brev.

Miljødirektoratets faglige tilrådning

Miljødirektoratet har redegjort for bestandssituasjonen og bestandsutviklingen for brunbjørn i Skandinavia, nasjonalt og for de ulike forvaltningsregionene. Blant annet viser gjennomgangen at det på nasjonalt nivå ble påvist 191 ulike bjørner i 2024, hvorav 85 hunnbjørner og 106 hannbjørner. Dette var en økning på 13 individer sammenliknet med året før. Antallet estimerte ungekull har hatt en jevn og langsom økning, fra 5,7 i 2009 til 11,4 i 2024.

Tilsvarende mønster gjelder imidlertid ikke for region 6 der det har vært en negativ bestandsutvikling. Totalt ble det i 2024 påvist 29 bjørner i region 6, hvorav 17 hannbjørner og 12 hunnbjørner. Dette tilsvarer rett nok en økning på 11 bjørner fra 2023 til 2024, men antall påviste bjørner i regionen er likevel mer enn nesten halvert sammenliknet med antallet som ble påvist i 2009. Antall ynglinger er estimert til 2,2 kull i 2024.

Miljødirektoratet vurderer fortsatt at region 6 står overfor store utfordringer med å opprettholde et stabilt bestandsnivå tilsvarende bestandsmålet for regionen i årene som kommer. Vurderingen er basert på stor avgang i form av skadefelling i Sverige og lett tilgang

til attraktive områder i tilgrensende skadeutsatte beiteprioriterte areal der skadefelling kan bli eneste løsning.

Miljødirektoratet vurderer at verken kvoten på 3 bjørner for betinget skadefelling i region 6, eller total kvote på 28 brunbjørner for betinget skadefelling på landsbasis, vil true bestandens overlevelse. Miljødirektoratet mener den totale kvoten er satt høyt, og at en effektuering av totalkvoten vil kunne gi en negativ påvirkning på mulighetene for å oppnå det nasjonale bestandsmålet. Effekten som uttakene igjennom skadefelling kan ha på oppnåelse av bestandsmålet både nasjonalt og regionalt, vil særlig påvirkes av størrelsen på uttaket av binner. Bjørn har lang reproduksjonstid, og binner i reproduktiv alder er særlig verdifulle for å kunne opprettholde og å øke bestanden mot bestandsmålet. I en fåtallig bestand vil enhver avgang av hunnbjørner bidra til å redusere bestandsveksten. Direktoratet anbefaler derfor at det tas inn vilkår som i størst mulig grad utelukker felling av binne med unger og også begrenser uttak av binner, samt at det tydeliggjøres i vedtak om kvote for betinget skadefelling i region 6, 7 og 8 at terskelen for å åpne for skadefelling av hunnbjørner er høyere enn for hannbjørner, også utenfor forvaltningsområdene for bjørn.

Miljødirektoratet vurderer at nemndas vedtak om en kvote på 3 bjørner i region 6 har formuleringer som tilfredsstiller dette, men at vilkår nr. 5 kan tolkes som å trekke i retning av en senket terskel for å tillate felling av solitære binner utenfor forvaltningsområdet. Direktoratet mener at terskelen for å felle binner bør vurderes høyt i de tilfeller hvor det er mistanke om binner.

Direktoratet presiserer videre at det er statsforvalteren som er gitt myndighet til å kunne iverksette skadefelling av bjørn, etter å ha gjort konkrete vurderinger av søknader om skadefelling, eller av eget tiltak. Vurderingene til statsforvalteren skal foretas i tråd med rovviltforskriften § 9, noe som blant annet innebærer at konkrete vurderinger av andre forebyggende tiltak er lagt til statsforvalteren å vurdere fra sak til sak.

Departementet viser ellers til den faglige tilrådingen i sin helhet

Klima- og miljødepartementets vurdering

Rettslige utgangspunkter

Saken er behandlet etter naturmangfoldloven (nml.) § 18 og rovviltforskriften §§ 3, 4, 7 og 8. Videre har departementet, i henhold til nml. § 7, lagt prinsippene i nml. §§ 8 til 10 og 12 til grunn som retningslinjer. Det samme gjelder nml. § 14 om andre viktige samfunnsinteresser. Prinsippet i nml. § 11 om at tiltakshaver bærer kostnadene ved miljøforringelse, anses ikke relevant i denne saken. Også forvaltningsmålet for arter i nml. § 5 er trukket inn i skjønnsvurderingen.

På rovviltfeltet må forvaltningsmålet etter nml. § 5 leses i sammenheng med de vedtatte bestandsmålene som Stortinget har fastsatt for de fire store rovdyrartene, slik at forvaltningsmålet ikke er til hinder for en geografisk differensiert rovviltforvaltning, jf. Ot.prp. nr. 52 (2008- 2009) s. 376. Nml. § 5 og prinsippet om en geografisk differensiert rovviltforvaltning er konkretisert i rovviltforskriften §§ 3 og 4 og de regionale forvaltningsplanene for rovvilt. De nasjonale bestandsmålene er fordelt på de åtte

forvaltningsregionene for rovvilt, jf. rovviltforskriften § 4. For region 6 er det fastsatt mål om 3 årlige ynglinger av bjørn.

Avgjørelsen bygger på vitenskapelig kunnskap om arters bestandssituasjon og effekten av påvirkninger. Departementet har også lagt vekt på kunnskap som er basert på generasjoners erfaringer gjennom bruk av og samspill med naturen, herunder samisk bruk. Departementet anser at kunnskapsgrunnlaget oppfyller kravene i nml. § 8. Departementet vurderer at det foreligger tilstrekkelig kunnskap om hvilke virkninger avgjørelsen kan ha for naturmiljøet. Førre-var-prinsippet i nml. § 9 får derfor mindre betydning.

Etter nml. § 10 skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastningen som økosystemet er eller vil bli utsatt for. Sett i sammenheng med førre-var-prinsippet i § 9, innebærer prinsippet om samlet belastning også at en beslutning skal vurderes i lys av muligheten for flere påvirkninger på samme art senere, eller for andre fremtidige påvirkninger som sammen med denne påvirkningen kan gi en uønsket virkning på naturmangfoldet, jf. Ot.prp.nr.52 (2008-2009) s. 382.

Når det gjelder effekten av påvirkninger på rovvilt, foreligger det årlige rapporter om bestandsstatus og annen vitenskapelig kunnskap som gir betydelig kunnskap om den samlede belastningen rovviltartene utsettes for. For brunbjørn er det kjent at infanticid kan forekomme, det vil si at hannbjørner dreper bjørneunger som ikke er deres eget avkom. I tillegg er det kjent at det forekommer enkelte tilfeller av ulovlig jakt. Avgangen av bjørn skjer likevel i hovedsak gjennom lisensfelling og skadefelling, og miljøforvaltningen har derfor god oversikt over de negative påvirkningsfaktorene på bjørnebestanden. At bestanden registreres årlig på individnivå ved bruk av DNA-analyser gir også god oversikt over endringer mellom år.

Departementet skal ta stilling til om det skal gis en kvote for betinget skadefelling av bjørn som vedtatt av rovviltnemnda, for å forhindre at bjørn gjør skade på husdyr eller tamrein, jf. rovviltforskriften § 8. Skadefelling kan tillates for å avverge skade på blant annet husdyr eller tamrein, jf. rovviltforskriften § 2 bokstav a og nml. § 18 første ledd bokstav b. Nml. § 18 andre ledd stiller som vilkår at vedtak bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse og formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte.

Vilkåret om at uttaket skjer for å avverge skade

Etter nml. § 18 første ledd bokstav b kan uttak av bjørn tillates for å «avverge skade» på blant annet husdyr og tamrein. Nml. § 18 er utformet med sikte på å gjennomføre Bernkonvensjonen artikkel 9 nr. 1, jf. lovens forarbeider (Ot.prp. nr. 52 (2008-2009)). I begrepet «avverge» ligger at fellingen kan skje som et forebyggende tiltak, jf. HR-2021-662-A. I lys av Bernkonvensjonen må det stilles visse minstekrav til skadenes alvorlighet og omfang, jf. HR-2021-662-A, som gjaldt tre vedtak fra Klima- og miljødepartementet om felling av ulv.

Skadehistorikken viser at det skjer årlige tap av sau og tamrein til bjørn i region 6. De siste erstatningsoppgjørene viser at det i 2024 ble utbetalt erstatning for totalt 239 sau/lam, og 142 tamrein for reindriftsåret 2023/2024 som tapt til bjørn. Av disse ble 40 sau og 1 rein påvist tapt til bjørn. I 2025 er det så langt (per 25. juli) påvist 180 sau og 0 rein tapt til bjørn.

Departementet legger til grunn at det er stor sannsynlighet for at det også vil oppstå skader av et visst omfang og en viss alvorlighetsgrad på sau og tamrein i inneværende fellingsperiode i region 6, og finner at vilkåret i nml. § 18 første ledd bokstav b om å avverge skade er oppfylt for å åpne for en kvote for betinget skadefelling av bjørn. Departementet viser videre til at potensialet for skade vil bli vurdert av statsforvalteren i de enkelte situasjonene der skadefelling blir vurdert.

Vilkåret om at formålet ikke kan nås på en annen tilfredsstillende måte

Det er i tillegg et vilkår at formålet ikke kan nås på annen tilfredsstillende måte, jf. nml. § 18 andre ledd. I vurderingen av vilkåret vil prinsippet om geografisk differensiert forvaltning veie tungt. Av rovviltforliket 2011 (Stortingets vedtak 687 i behandlingen av dokument 8:163 S (2010-2011)) framgår det at soneinndelingen må forvaltes tydelig. Dette innebærer at beitenæring skal tilpasses rovvilt i de områder der rovvilt har prioritet, mens det i prioriterte beiteområder skal være lav terskel for å tillate uttak av rovdyr som gjør skade på beitedyr.

Klima- og miljødepartementet viser til skadehistorikken i regionen, og til sannsynligheten for at akutte skadesituasjoner kan oppstå også i inneværende fellingsperiode. Departementet finner at det for å nå formålet om å avverge skade, ut fra føringene i rovviltpolitikken, ikke finnes annen tilfredsstillende løsning enn å åpne for en kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6. Det er imidlertid viktig å presisere at den konkrete vurderingen av om det foreligger andre tilfredsstillende løsninger, slik som eksempelvis flytting av beitedyr eller tidlig nedsanking, skal gjøres av statsforvalteren i den enkelte sak der tillatelse til skadefelling blir vurdert. Dette følger av rovviltforskriften § 9, og slike vurderinger kan variere fra sak til sak avhengig av blant annet områdets beliggenhet, betydningen som beiteområde, tid på året m.m.

Vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse

Det følger av nml. § 18 andre ledd at vedtak etter bestemmelsens første ledd bokstav a til f bare kan treffes hvis uttaket ikke truer bestandens overlevelse. Vilkåret må vurderes konkret i den enkelte sak, og terskelen kan tenkes å variere avhengig av blant annet fellingsgrunnlaget og kunnskapsgrunnlaget, jf. HR-2021-662-A. Eventuell usikkerhet om den fremtidige utviklingen av en bestand har betydning i vurderingen, og det ligger en viss margin i begrepet «truer» bestandens overlevelse, jf. HR-2021-662-A.

Departementet viser til Miljødirektoratets redegjørelse for bestandssituasjonen nasjonalt og i region 6 i den faglige tilrådingen. Miljødirektoratets vurdering er at et samlet uttak av dyr tilsvarende nemndenes vedtak ikke vil true bestandens overlevelse. Departementet legger denne vurderingen til grunn, og finner at vilkåret om at uttaket ikke må true bestandens overlevelse er oppfylt for kvoten som er vedtatt av rovviltnemnda i region 6, jf. nml. § 18 andre ledd.

Øvrige anførsler

Om vedtaksmyndighet

ARV anfører at nemnda ikke har kompetanse til å vedta en kvote for betinget skadefelling av bjørn. Etter rovviltforskriften § 7 har rovviltnemnda myndighet til å fatte vedtak om kvote for blant annet skadefelling av rovvilt «når bestanden av den enkelte art ligger over de nasjonalt fastsatte bestandsmålene for regionen». I kommentarene til bestemmelsen er det utdypet at «I de tilfeller der de nasjonale bestandsmålene i regionen ikke er nådd har ikke rovviltnemnden myndighet til å fatte vedtak om kvote for felling og jakt.» Dette innebærer at rovviltnemnden har vedtaksmyndighet der bestandsmålet er nådd, det vil si både der bestanden ligger på og over bestandsmålet. Denne forståelsen av rovviltforskriften § 7 er lagt til grunn for forvaltningens praksis. Videre har rovviltnemndene vedtaksmyndighet for bjørn når det er 10 ynglinger eller mer av bjørn i Norge. Klima- og miljødepartementet kan beslutte unntak fra bestemmelsen om vedtaksmyndighet for bjørn dersom det foreligger særskilte grunner.

Antall ynglinger av brunbjørn er for 2024 nasjonalt beregnet til 11,4. Det følger av dette at rovviltnemnda i forvaltningsregion 6 har myndighet til å fatte vedtak om kvote for betinget skadefelling av brunbjørn for 2025.

Samlet vurdering

Departementet har over redegjort for den faktiske situasjonen og vurdert de rettslige vilkårene, og har kommet til at vilkårene for å åpne for en kvote for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6 er oppfylt. Det gjenstående spørsmålet er dermed om det etter en skjønnsmessig vurdering skal gis slik kvote.

Hensynet til å oppnå bestandsmålet for brunbjørn i regionen kan anses å tilsi at det ikke burde gis en kvote for skadefelling av bjørn i region 6. Det nasjonale bestandsmålet for brunbjørn, som er vedtatt av Stortinget, er ikke nådd. Nasjonalt har bestanden ligget under det nasjonale bestandsmålet siden det gjeldende målet ble fastsatt i 2011. Bestanden av bjørn i region 6 ligger også under det regionale bestandsmålet. Region 6 har et bestandsmål på 3 årlige ynglinger av brunbjørn. Miljødirektoratets vurdering er at region 6 står overfor store utfordringer med å opprettholde et stabilt bestandsnivå tilsvarende bestandsmålet for regionen i årene som kommer. Departementet viser til at brunbjørn har lang reproduksjonstid sammenlignet med andre rovviltarter, og at antallet binner i bestanden dermed er avgjørende for veksten i bestanden. Dette gjenspeiles i en jevn og langsom økning i antall ungekull nasjonalt. Tilsvarende gjelder ikke for region 6, der det har vært en negativ bestandsutvikling. Miljødirektoratets vurdering er at et uttak av 3 individer i region 6 kan gi en negativ påvirkning på mulighetene for å oppnå bestandsmålet i regionen.

På den andre siden tilsier hensynet til å avverge skade på beitedyr og tamrein og til en tydelig soneforvaltning, at det er behov for en kvote for betinget skadefelling av bjørn i regionen. Kvoten kan gi en negativ påvirkning på muligheten for å oppnå bestandsmålet i regionen, og Miljødirektoratet mener derfor at det er nødvendig at kvotevedtaket tar tilstrekkelig forbehold mot vilkårlig felling av binner. Direktoratets vurdering er at nemndas vedtak har formuleringer som tilfredsstiller dette, selv om direktoratet anser at vilkår nr. 5 kan tolkes som å trekke i retning av en senket terskel for å tillate felling av solitære binner utenfor

forvaltningsområdet. Vilkår nr. 5 i nemndas vedtak lyder: «For binner uten unge(r) som opptrer som skadevolder utenfor forvaltningsområdet vil terskelen for skadefellingstillatelse være midlere, ikke høy». Direktoratet mener at terskelen for å felle binner bør vurderes høyt i de tilfeller hvor det er mistanke om binner.

Når det gjelder vilkår nr. 5 i nemndas vedtak, viser departementet til Miljødirektoratets faglige tilrådning hvor det fremheves at bjørn har lang reproduksjonstid, og at binner i reproduktiv alder er særlig verdifulle for å kunne opprettholde og å øke bestanden mot bestandsmålet. Direktoratets anbefaling var derfor at kvotevedtaket tar tilstrekkelig forbehold mot vilkårlig felling av binner, og at det tydeliggjøres at terskelen for å tillate felling av hunnbjørner skal ligge høyere enn for hannbjørner, også utenfor forvaltningsområdet for bjørn.

Videre viser departementet til brev 19. mai 2023 fra Klima- og miljødepartementet om Vedtaksmyndighet for brunbjørn og retningslinjer. I brevet skrev departementet at «Av hensynet til bjørnebestanden og muligheten for å nå det regionale bestandsmålet, bør nemndene ved vedtak om betinget skadefelling og lisensfelling være forsiktig når det gjelder uttak av binner i regioner der man er under bestandsmålet, også utenfor forvaltningsområdet for bjørn».

I en situasjon der vi ligger under bestandsmålet både nasjonalt og i regionene 6, 7 og 8 skal det utvises forsiktighet når det gjelder uttak av binner. Av hensyn til bjørnebestanden og muligheten for å nå det regionale bestandsmålet anser departementet det som nødvendig å endre terskelen i vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav».

På bakgrunn av dette opprettholder departementet nemndas vedtak om en kvote for skadefelling av 3 bjørn i region 6, men endrer terskelen i vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav».

Departementets konklusjon

Klima- og miljødepartementet opprettholder rovviltnemndas vedtak om kvote på 3 dyr for betinget skadefelling av brunbjørn i region 6, men endrer terskelen for felling av binner uten unger som opptrer som skadevolder utenfor forvaltningsområdet i vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav». Som vedtatt av nemnda er bjørnebinne(r) med unge(r) og dens unge(r) unntatt fra tillatelsen. De tiltak som er mulige for å unngå at bjørnebinner felles, skal være iverksatt.

I avgjørelsen har departementet lagt vekt på historikk og potensial for skade fra bjørn i region 6. Departementet finner at det foreligger et potensial for skader som oppfyller vilkåret i naturmangfoldloven § 18 første ledd bokstav b, og at det er behov for en kvote for betinget skadefelling dersom akutte skadesituasjoner skulle oppstå. Departementet finner at den vedtatte kvoten ikke truer bestandens overlevelse, og at det ikke er andre tilfredsstillende løsninger enn å åpne for en kvote for betinget skadefelling.

I den faglige vurderingen av kvoten har Miljødirektoratet understreket at det er nødvendig at det tas tilstrekkelig forbehold mot vilkårlig felling av binner, av hensyn til muligheten for å oppnå bestandsmålet for brunbjørn i regionen. Som følge av at bjørnebestanden ligger under

bestandsmålet nasjonalt, og regionalt i region 6, 7 og 8 finner departementet det nødvendig å endre terskelen i nemndas vilkår nr. 5 fra «midlere» til «høyere enn lav».

En tydelig soneforvaltning er et sentralt virkemiddel i rovviltforvaltningen.

Statsforvalteren skal være restriktiv med å gi tillatelse til skadefelling innenfor forvaltningsområdet for brunbjørn. Hvis slik tillatelse gis, skal det komme tydelig fram i vedtaksbrevet hvilke andre forebyggende tiltak som er vurdert.

Generelt er det derfor lav terskel for å felle bjørn som gjør skade utenfor bjørneprioritert område. I en situasjon der vi ligger under bestandsmålet både nasjonalt og i regionene 6, 7 og 8, vil det for binner som opptrer i beiteprioritert område være en høyere terskel enn lav for å tillate skadefelling.

Videre presiserer departementet at terskelen for å tillate felling av hunnbjørner er høyere enn for hannbjørner både i og utenfor bjørneprioritert område.

Departementet presiserer at de mer konkrete vurderingene av skadepotensial og om det er andre tilfredsstillende løsninger skal gjøres av statsforvalteren i den enkelte sak der skadefelling blir vurdert.

Klagene er ikke tatt til følge.

Med hilsen

Torbjørn Lange (e.f.)
avdelingsdirektør

Frid Festø
førstekonsulent

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Kopi
Miljødirektoratet
Rovviltnemnda i region 6
Statsforvalteren i Trøndelag

Adresseliste

Aktivt Rovdyrvern	Postboks 23	1641	RÅDE
Naturvernforbundet	Mariboegate 8	0183	OSLO